



Nasz potężny Bóg

Stworzenie mówi

„Niebiosa opowiadają chwałę Boga, a firmament głosi dzieło rąk jego. Dzień dniowi przekazuje wieść, a noc nocy podaje wiadomość. Nie jest to mowa, nie są to słowa, nie słysząc ich głosu... A jednak po całej ziemi rozbrzmiewa ich dźwięk i do krańców świata dochodzą ich słowa” — Psalm 19:2-5.

Jak opisuje prorok Dawid, ogrom ożywionego i nieożywionego stworzenia świadczy o wszechmocnym Stwórcy. Badając niebiosy i przyglądając się Ziemi, dostrzegamy niezwykle różnorodność życia, która przemawia do naszego logicznego umysłu, skłaniając nas do uznania Stwórcy.

Dawid zauważył, że Bóg posługuje się cichym, łagodnym głosem natury, aby objawić się swojemu ludzkiemu stworzeniu, uczynionemu pierwotnie na Jego chwalebny obraz. Każdy, kto słucha z pokorą i szcunkiem, usłyszy ten łagodny głos. Apostoł Paweł potwierdza obserwacje Dawida dotyczące majestatu Boga. „Ponieważ to, co o Bogu wiedzieć można, jest dla nich jawne, gdyż Bóg im to objawił. Bo niewidzialna Jego istota, to jest wiekuista Jego moc i bóstwo, mogą być od stworzenia świata oglądane w dziełach i poznane umysłem, tak iż nic nie mają na swoją obronę” (Rzym. 1:19-20).

Nieznany Bóg

Święty Paweł zwiastował Stwórcę epikurejczykom, stoikom oraz mieszkańcom Aten na Areopagu. Głosił nieznanego Boga, którego oni nieświadomie czcili, „żeby szukali Boga, czy go może nie wyczują i nie znajdują, bo przecież nie jest On daleko od każdego z nas” (Dzieje Ap. 17:27). Cóż za niezwykła, zachęcająca myśl! Potężny Bóg, jedyny prawdziwy i żywy Bóg, Stwórca wszechświata, okaże łaskę, by dać się poznać każdej dotkniętej grzechem osobie, która szuka Go w szczerości i pokorze serca.

Gdy pokorne serce odnajduje Boga poprzez studiowanie „księgi natury”, Bóg objawia się dalej poprzez cichy, łagodny głos swoich słów zapisanych w świętej Biblii.

Jak potwierdza prorok Izajasz, Bóg dał się poznać swojemu wybranemu ludowi, Izraelowi, poprzez Prawo i swoich świętych proroków. „Do prawa i do świadectwa! Jeśli nie będą mówić według tego słowa, to w nim nie

ma żadnej światłości” (Izaj. 8:20, UBG).

Pisma święte, spisane przez proroków pod natchnieniem Bożego ducha świętego, prorocznie mówią o Jezusie (Jan 5:39). Dziś Jezus zapewnia całej ludzkości drogę do odnalezienia Wszechmogącego Boga. „Wszystko zostało mi przekazane przez Ojca mego i nikt nie zna Syna, tylko Ojciec, i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić” (Mat. 11:27).

Dla naśladowców Jezusa Bóg jest znany jako ich Ojciec w niebie. Jezus nauczył swoich uczniów modlić się: „Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje”. Imię Boże ma być święcone. Jego imię ma być święte i czyste.

Imiona i tytuły Boga

W bieżącym numerze „The Herald” zgłębiamy niektóre imiona i tytuły Boga, które ukazują Jego święty i czysty charakter. Artykuły dostarczą wglądu w to, jak imiona i tytuły Pana Boga demonstrują Jego cztery atrybuty: moc, mądrość, sprawiedliwość i miłość.

Imiona i tytuły ukazują Jego Plan

Artykuł ten analizuje, w jaki sposób imiona i tytuły naszego potężnego Boga ukazują zarys Jego Planu Wieków. Odsłaniają one Jego zamysł uratowania ludzkości od śmierci Adamowej, grzechu (rozumianego jako nieposłuszeństwo wobec zasad sprawiedliwości), Szatana oraz zła.

Imię i tytuły Boga skrywają tajemnicę Jego bezwarunkowej obietnicy danej Abrahamowi, że przywróci wszystkich pragnących życia wiecznego w Królestwie Chrystusa. Muszą oni wybrać miłość i posłuszeństwo zasadom sprawiedliwości. Ludzkość zyska życie wieczne, decydując się na miłość i oddanie czci autorowi tych sprawiedliwych zasad – prawdziwemu i żywemu Bogu oraz Jego Synowi, Jezusowi (Obj. 22:1-5).

Pierwsze dziesięć słów Biblii w języku hebrajskim mówi o wszechmocy Boga w stwarzaniu: „Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię” (1 Mojż. 1:1). Nic nie wyraża potężnej mocy Boga ani Jego mądrości i zrozumienia lepiej niż te pierwsze, natchnione przez Boga słowa świętej Biblii.

Elohim

Słowo przetłumaczone jako „Bóg” w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju to „Elohim”, co oznacza „najwyższy Bóg”. Dwie inne definicje tego terminu dodają



mu znaczenia „wielki” i „potężny”. Faktycznie nie ma nikogo większego ani tak potężnego, jak Bóg Biblii. Nie istnieje wyższa moc niż Wszechmogący Bóg, który stworzył wszechświat. On jest najwyższą siłą – „Chwała na wysokościach Bogu” (Łuk. 2:14). To On przemówił, a wszechświat został powołany do istnienia: „Słowem Pana uczynione zostały niebiosy, A tchnieniem ust jego całe wojsko ich” (Psalm 33:6).

W 1 Księdze Mojżeszowej 2:4 dwa słowa opisują Boga wierzącym. Są one przetłumaczone jako „Pan Bóg”. W języku hebrajskim „Pan” to „Jahwe”, co oznacza „Wieczny”, „samoistny” lub „ten, który był, jest i będzie”. Jahwe nigdy nie miał początku ani nie będzie miał końca. Stwierdzenie „Bóg jest miłością” (1 Jana 4:8,16) oznacza, że miłość nie miała początku i nigdy się nie skończy. Jahwe jest Wiecznym Bogiem Wszechmogącym, a każda z Jego cech również istnieje od zawsze. „Ja jestem Pan i nie ma innego, oprócz mnie nie ma Boga” (Izaj. 45:5).

Nie ma innego boga, który istniałby przed Elohim. Żaden inny nie jest w stanie wybawić tak jak On ani uratować przed niebezpiecznymi sytuacjami. „Ja, nawet ja, jestem Jahwe; a poza mną nie ma zbawiciela” (Izaj. 43:11).

El Szaddaj

Bóg po raz pierwszy objawił się Abramowi jako El Szaddaj, Wszechwystarczający, Pan Bóg Wszechmogący (1 Mojż. 17:1). Przy tej okazji zmienił imię Abrama na „Abraham”, co oznacza „ojciec mnóstwa”, i zapowiedział, że w wieku stu lat będzie miał syna ze swoją żoną Saraj, która miała osiemdziesiąt dziewięć lat. Bóg zmienił również imię Saraj na „Sara”, co oznacza „księżniczkę”. Abraham i Sara śmiali się z myśli o posiadaniu dziecka w tak zaawansowanym wieku. Jednak w następnym roku Sara urodziła ich syna, Izaaka. Dla Pana Boga Wszechmogącego nie ma rzeczy niemożliwych.

Imię Boga, El Szaddaj, występuje siedem razy w Starym Testamencie. Hebrajskie słowo „szeba” oznacza zarówno „siedem”, jak i „przysięgę” – podobnie jak przysięga złożona przez Boga Abrahamowi. Ponieważ siedem symbolizuje kompletność lub duchową doskonałość, być może w odniesieniu do imienia El Szaddaj najlepiej jest rozumieć, że nic nie może przeszkodzić Bożemu Planowi Zbawienia w jego realizacji. Bóg jest wszechwystarczający we wszystkich doświadczeniach swojego ludu i ma moc, by ich wybawić.

Cuda potężnego Boga

Wszechmogący Bóg otworzył drogę przez Morze Czerwone, aby uwolnić swój lud z egipskiej niewoli. Mojżesz, sługa Boży, przeprowadził lud przez morze na suchy ląd. Ten cud symbolizował ostateczne wyzwolenie

ludzkości od Szatana, grzechu i śmierci przez Jezusa, Syna Bożego.

Potężny Bóg Izraela obalił mocne mury Jerycha. Jego duch zstąpił z całą mocą na Jego sługę Samsona, obdarzając go niezwykłą siłą, dzięki której rozerwał więzy i zabił tysiąc filistyńskich żołnierzy, używając kości żuchwy osła.

Potężny Bóg dał młodemu, pełnemu wiary Dawidowi umiejętność posługiwania się procą, co pozwoliło mu powalić bluźniącego Goliata, potężnego, olbrzymiego, filistyńskiego wojownika, który przybył z mieczem i włócznią.

Kiedy Eliasza wyzwał 450 proroków Baala, aby dowieść, czy Baal, czy Jahwe jest Bogiem, ustalono, że ofiara, która zostanie pochłonięta przez ogień, wskaże na tożsamość prawdziwego Boga. Jahwe w potężny sposób odpowiedział na modlitwę Eliasza, sprowadzając ogień na ołtarz. Bóg nie tylko całkowicie spalił ofiarę, ale także nie pozostawił nawet kropli wody z zalanego ołtarza! „Wtedy spadł ogień Pana i strawił ofiarę całopalną i drwa, i kamienie, i ziemię, a wodę, która była w rowie, wysuszył. Gdy to cały lud zobaczył, padł na twarz, mówiąc: Pan jest Bogiem, Pan jest Bogiem!” (1 Król. 18:38-39).

Król Babilonu uczy się czcić prawdziwego Boga

Kiedy Nabuchodonozor, król Babilonu, zażądał, aby jego sen został opisany i wyjaśniony przez mędrców, ci odpowiedzieli, że żaden człowiek nie jest w stanie spełnić jego niemożliwej prośby. Kontynuując, stwierdzili, że jedynie bogowie, którzy nie zamieszkują cięła, mogą ujawnić treść snu oraz jego znaczenie (Dan. 2:11).

Ich odpowiedź rozwścieczyła króla, który rozkazał zabić wszystkich mędrców, w tym Daniela oraz jego przyjaciół: Ananiasza, Miszaela i Azariasza. Daniel zebrał swoich towarzyszy, aby wspólnie prosić Boga o miłosierdzie w sprawie tajemnicy króla, i w ten sposób uniknąć zguby. W nocy Daniel otrzymał objawienie dotyczące snu oraz jego interpretacji. Następnie Daniel błogosławił i chwalił Boga tymi słowami. „Niech będzie błogosławione imię Boga od wieków na wieki, albowiem do niego należą mądrość i moc” (Dan. 2:20).

Przekazując królowi treść snu oraz jego interpretację, Daniel przypisał Bogu mądrość i moc. Był pełen podziwu dla potężnej siły Jahwe, która potrafi przeniknąć ludzkie ciało i wpłynąć na umysł. Jahwe miał moc, by umieścić w umyśle pogańskiego króla sen, proroczą wizję uniwersalnych królestw, które z upływem czasu miały nastąpić po Babilonie.

Bożym zamiarem było, aby Jego sprawiedliwe Królest-



wo zastąpiło królestwa ludzkości, a następnie nappełniło ziemię i błogosławiło wszystkich ludzi. Apostoł Paweł daje wgląd w potężną Bożą moc rozpoznawania myśli i zamiarów serca. „Bo Słowo Boże jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić zamiary i myśli serca; i nie ma stworzenia, które by się mogło ukryć przed nim, przeciwnie, wszystko jest obnażone i odsłonięte przed oczami tego, przed którym musimy zdać sprawę” (Hebr. 4:12-13).

Kiedy Daniel wyjaśnił znaczenie snu Nabuchodonozora, myśli przestały niepokoić króla. Zamiast tego ogarnęło go przerażenie wobec Bożej mocy, która ujawniła tajemnice jego umysłu. Natychmiast upadł na twarz przed sługą Bożym Danielem „i rzekł do Daniela: Zaprawdę wasz Bóg jest Bogiem bogów i Panem królów. On objawia tajemnice” (Dan. 2:47).

Przykład trzech Hebrajczyków

W miarę upływu czasu Nabuchodonozor powrócił do swoich dawnych zwyczajów i wzniosł złoty posąg o wysokości 90 stóp, żądając, aby wszyscy kłaniali się przed nim. W przeciwnym razie groziło im wrzucenie do ognistego pieca. Trzej przyjaciele Daniela odmówili podporządkowania się temu nakazowi. Ich wiara i posłuszeństwo Jahwe były niezłomne! Zostali więc postawieni przed królem i otrzymali drugą szansę, by oddać pokłon jego posągowi. Odmówili po raz drugi.

Szadrach, Mészach i Abednego odpowiedzieli: „My nie mamy potrzeby odpowiadać ci na to. Jeżeli nasz Bóg, któremu służymy, może nas wyratować, wyratuje nas z rozpalonego pieca ognistego i z twojej ręki, o królu. A jeżeli nie, niech ci będzie wiadome, o królu, że twojego boga nie czcimy i złotemu posągowi, który wzniosłeś, pokłonu nie oddamy” (Dan. 3:16-18).

Trzej Hebrajczycy znali Jahwe jako Wszechmogącego Boga, który miał moc ich ocalić. Byli zdeterminowani, by okazywać posłuszeństwo Bogu Wszechmogącemu, nawet jeśli zdecydowałby się ich nie wybawić. Woleli poświęcić swoje życie, niż być nieposłusznymi sprawiedliwemu prawu oddawania czci jednemu prawdziwemu i żywemu Bogu!

Król był wściekły. Rozkazał rozgrzać piec siedem razy bardziej niż zwykle. Jego najsilniejsi ludzie związali liną trzech wiernych Hebrajczyków i wrzucili ich do pieca. Ogromny żar zabił silnych mężczyzn, ale Szadrach, Mészach i Abednego przeżyli. To był dopiero początek ich historii wierności Jahwe!

Trzej mężczyźni stali pośrodku ognia, uwolnieni od wszelkich więzów, i bez szwanku przechadzali się po płonącym piecu. Świadkowie dostrzegli czwartego mężczyznę, który przechadzał się z nimi, przypominającego Syna Bożego.

Nabuchodonozor był zdumiony. Zawołał do Szadracha, Mészacha i Abednego: „słudzy Boga Najwyższego”. Rozkazał im wyjść z pieca. Ich włosy nie były spalone, a na ubraniach nie czuć było zapachu ognia. Król dostrzegł, że wybawił ich Bóg Jahwe, nagradzając i uniewinniając za ich wierność.

Nabuchodonozor był tak przerażony wszechmocą Boga, że zarządził: „każdy, z jakiegokolwiek byłby ludu, narodu lub języka, kto zbluźniłby przeciwko Bogu Szadraka, Mészaka i Abed-Nega, ma być poćwiartowany, a jego dom zamieniony w kupę śmieci! Bo nie ma innego Boga, który mógłby uratować w taki sposób jak ten” (Dan. 3:29, EIB).

Podczas wybawienia trzech Hebrajczyków wszyscy dostrzegli ich zaufanie do Boga, wyrażone w hebrajskich imionach, które nadali im bogobojni rodzice.

- Ananiasz – Bóg (Jah) chroni
- Miszael – który jest jak potężny Bóg
- Azariasz – Bóg (Jah) pomoże.

To trudne doświadczenie ujawniło, że każdy z nich nosił w sobie wiarę swoich rodziców. Wszechmogący Bóg nagrodził to wierne posłuszeństwo cudownym ocaleniem. Z biegiem czasu Boży Plan Zbawienia rozwijał się, a ta sama miłująca dobroć i wyzwalamąca moc ponownie zadziałała na rzecz niezwykłego zbawienia ludzkości.

Boża moc nad śmiercią

Jahwe wykorzystał tę samą swoją cudowną moc, aby przemienić swojego Syna, Logosa, z duchowej w ludzką naturę, zrodzoną z panny w Betlejem. Kiedy Jezus stał się człowiekiem, oddał swoje życie na krzyżu jako okup i wypełnił cudowny Boży Plan wybawienia świata od grzechu i śmierci (Jan 1:1-4, 3:16; Izaj. 7:14; Mich. 5:2; Mar. 10:45; 1 Tym. 2:6). Wszechmogący Bóg użył swojej mocy, aby wskrzesić Jezusa z martwych i wywyższyć Go do boskiej natury, zapewniając tym samym środki do uwolnienia całej ludzkości z kajdan śmierci (Filip. 2:6-11; Izaj. 61:1; Dzieje Ap. 2:22-36; Dzieje Ap. 4:7-12; Hebr. 1:1-4).

W trakcie Wieku Ewangelii Bóg ponownie użył swojej cudownej mocy, aby przekształcić swoje splecione z ducha dzieci na podobieństwo charakteru swojego Syna. To Nowe Stworzenie jest przemieniane poprzez naukę i stosowanie Jego Słowa (Jana 1:12-13; Rzym. 12:1-2; 2 Kor. 5:17-21; Kol. 1:24-29; 2 Tym. 2:15).

Wszechmogący Bóg użyje swojej potężnej mocy, aby obdarzyć to małe stadko wiernych, poświęconych wierzących, koroną życia. Oni również zostaną wzbudzeni do boskiej natury i zasiądą z Chrystusem na Jego tronie. Jako Królewskie Kapłaństwo dołączą do Chrystusa Jezusa, swojego Króla, aby błogosławić wszystkie rodziny ziemi i przemieniać każde ochotne



serce z kamiennego w serce mięsiste (Jer. 31:31-34).

Wszchemogący Bóg obdarzył mocą zmartwychwstania Jezusa, który wkrótce wzbudzi umarły świat. Wszyscy, którzy spoczywają w grobach, usłyszą głos Jezusa i wyjdą (Jan 5:27-29).

Królestwo El Szaddaj, Wszchwyścarczającego, wypełni całą ziemię. Rządy będą spoczywać na barkach Jezusa, Księcia Pokoju. On dostarczy tego, co potrzebne, aby każdy człowiek mógł wybrać sprawiedliwość i życie. Liście drzewa (życia) będą służyły uzdrawianiu narodów. Każdy, kto zechce, będzie mógł swobodnie zaczerpnąć

wody życia (Obj. 22:2,17).

„PAN, twój Bóg, pośród ciebie jest potężny; on cię zbawi i rozraduje się wielce nad tobą; będzie się cieszyć ze swojej miłości wobec ciebie i rozweseli się nad tobą ze śpiewaniem” (Sof. 3:17, UBG).

„Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, a wielkość jego jest niezgłębiona” (Psalm 145:3).

Dan Wesol